

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XL. De quibusdam detrimentis, quæ incurruntij, qui rerum ac locorum deuotorum, sensibili gustui & delectationi, secundum modum iam descriptum, sese tradunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

eligendo, & ex omnibus istis attentionem & aduertentiam (vt magis ab vniuersis elongatus creaturis, Deo suo frui possit) eligendo. Est enim profecto res notatu digna, nonnullos eernere spirituales, qui vniuersum studium, diligentiamque suam in disponendis oratorijs ac locis inclinatione ac naturæ suæ gratis aptandis, collocant; Recollectionis vero interioris, quæ multo magis est necessaria, modica est apud illos cura: vnde vix aliquid illius habent, si enim amplius haberent, non possent modis illis, & inuentiombus oblectari, quin potius illis defatigaretur.

CAPVT XXXIX.

Eandem continuat materiam, spiritum ad internam recollectionem in rebus prædictis dirigendo.

CAusa itaque ob quam spiritualium nonnulli nunquam in vera spiritus gaudia perfecte ingrediuntur est, quia nunquam gaudij & delectationis appetitum, à rebus istis exterioribus visibilibus eleuare, & abstrahere finiunt. Animaduertant huiusmodi homines, quod quamuis decens, orationiq; destinatus locus templum sit, & oratorium visibile; imago etiam sacra, deuotionis sit motiuum, non tamen hoc taliter fieri debere vt medulla & animæ delectatio, in visibili templo, & motiuo occupetur, & impendatur, & in templo vno quod est interior animæ recollectio, orare, oblitiscatur. Nam vt nos huius rei admoneret S. Paulus Apostolus dixit, *Nescitis quia templum Dei estis, & spiritus Dei habitat in vobis?* Christus quoque Dominus apud S. Lucam ait, *Ecce enim regnum Dei intra vos est.* Ad hanc etiam considerationem remittit nos authoritas Christi superius allegata; nimirum: *Vri adoratores seu oratores, adorabunt, &*

trem in spiritu, & veritate, Qui adorant eum, in spiritu, & veritati oportet adorare. Parum enim admodum curat Deus oratoria tua, & loca concinne disposita, si ideo quia appetitum gustumque tuum illis alligasti, minus aliquanto interioris possides nuditatis, quæ idem est, quod spiritualis paupertas, in rerum omnium, quas possidere potes, abnegatione.

Debes itaque ad hoc vt voluntatem à gaudio, vanoque in rebus istis appetitu repurgare, & illum in oratione tua ad Deum dirigere valeas, illud solummodo præ oculis habere, vt conscientia tua pura sit, & voluntas integrè totaliterque Deo addicta, & mens feruè in ipso occupata, & sicut iam dixi, elige locum, quam maximè poteris separatam ac solitariam, & conuertere vniuersum voluntatis tuæ gaudium & delectationem ad inuocandum, & glorificandum Deum, istarum autem aliarum delectationum & suauitatum, quæ ex rebus exterioribus oriuntur, nullam habeas rationem, quin potius studeas illas abnegare. Si enim sapor ac dulcedini deuotionis sensibilis assuescit anima, nunquam ad vim spiritualis suauitatis, quæ mediante recollectione interiori in spiritus nuditate reperitur, sciet transire.

CAPVT XL.

De quibusdam detrimentis, quæ incurruntur, qui rerum ac locorum deuotorum, sensibilium gustui & delectationi, secundum modum iam descriptum, sese tradunt.

Multa tam interiora quam exteriora in currit damna spiritualis homo, qui in rebus superius descriptis sensitiuam delectationem, saporemq; aucupari cupit. Quantum enim ad spiritum attinet, nunquam huiusmodi homo ad internam sui

Qui in superius recensitis rebus sensitiuam delectationem, nunquam ad spiritum recollectionem peruenit.

Z 3. ipsius

B.
Mannis
Cruce

Opera
ystica
NVT
128

*Interna
recollectio
in quo con-
sistat?*

ipsum recollectionem perueniet, quæ in eo consistit, ut ab omnibus istis transeat, & ut anima omnium istorum sensibilium saporum seu consolationum, studeat obliuisci, & ut medullam recollectionis interne animæ intret, & in virtutibus fortiter nerveque acquirendis allaboret.

Quantum verò ad exteriora spectat, hæc sensibilis distarum rerum inhaesio in causa illi est, ut non in omnibus locis possit commodè orare, sed in eis distaxat, quæ gustui suo conformia sunt: unde & sæpe orationem omittit cum (ut vulgo dicitur) nesciat nisi libro suo uti.

Præterea appetitus iste, multarum est hominibus istis causa varietatum. Ex isto quippe hominum genere sunt illi, qui nunquam in eodem persistunt loco: imo sæpe nec in eodem vitæ statu; nunc illos in vno conspicies loco; nunc verò in alio; nunc istam eremiticam eligunt cellam, nunc vero aliam; nunc vnum oratorium, nunc aliud componunt. Ex istis quoque sunt illi, quibus in statuum modorumque viuendi mutationibus, tota effluit vita. Cum enim solo illo sensibili fetore ac delectatione circa spiritualia afficiantur & permoueantur, nec vnquam sibi vim inuulerint ut ad spiritualem recollectionem per voluntatis suæ abnegationem & subiectionem, seu tolerandi incommoda submissionem, perueniri; hinc pronenit, quod quotiescunque locum aliquem arbitrio suo deuotum, vel aliquod vitæ institutum, quod naturæ illorum propensionique conforme sit, animaduertunt; confestim illud arripiunt, illo quod antea amplectebantur, relicto. Et quoniam ad hoc gustu illo sensibili inducitur sunt; hinc est quod cito aliquid aliud requirunt: cum gustus deuotioque sensibilibus inconstans sit ac cito deficiat.

CAPVT XLI.

De triplici piorum locorum genere, & qua ratione circa illa sese gerere debeat voluntas.

Tres locorum differentias reperio, quibus solet Deus voluntatem ad deuotionem excitare. Ad primam differentiam, quædam terrarum situumque dispositiones spectant, quæ grata diuersitatum suarum apparentia, siue soli positione, siue arborum plantarumque viriditate, siue etiam quiete solitaria, naturaliter ad deuotionem prouocant. Quibus uti, si confestim ad Deum erigitur voluntas, in obliuione prædictorum locorum proficuum est. Quemadmodum ad hoc ut aliquis designatum consequatur finem, non expedit ut se diutius in eius medijs motiuisque detineat, quam necessitas poscat. Nā si voluerint appetitum recreare, ac sensibilem gustum seu delectationem ex huiusmodi locis elicere, siccitatem potius spiritus, distractionemque spirituale reperturi sunt, spiritualis enim satisfactio ac dulcedo, non nisi in recollectione interiori reperitur.

Quamobrem si spiritualem quempiam in huiusmodi locis deuenire contingat, debet ille loci oblitus, & non interius cum Deo permanere, ac si in eiusmodi loco minimè versaretur. Nam si gustum, & delectationem loci hinc inde venari, & consecrari voluerit, id est (ut diximus) recreationem potius sensitiuam, animique instabilitatem quærit, quam spiritualem tranquillitatem. Hoc se prorsus modo gerebant Anachoretæ, & alij sancti Eremitæ, qui in latissimis amplexibusque solitudinibus minora, quæ illis satis esse possent, deligebant loca, ac & stimas construendo cellas & antra, quibus se se